

БОРБА®

**Д-ръ Иванъ Дочевъ - водачъ на Българскитѣ национални легиони
преди 9 септември 1944 г. въ България;
председателъ на Българския националенъ фронтъ
следъ 9 септември 1944 г. въ емиграция.**

На снимката д-ръ Иванъ Дочевъ е съ орденa "Св. Александъръ" - първа степенъ,
съ който Н. В. царъ Симеонъ II го награди презъ 1982 г. за половина вѣкъ служба
на народъ и Родина.

Иванъ Дочевъ – живата история на ХХ Вѣкъ

Презь последнитѣ дни на декември 1996 г. и първитѣ дни на януари 1997 г., когато българският народъ въстана противъ комунистическитѣ управления, д-ръ Иванъ Дочевъ следъ 53 години въ изгнание се завърна въ България.

Запитанъ какъ и защо се завръща въ България, той отговаря: “Цѣль животъ съмъ се борилъ противъ комунизма за свободата на българския народъ и България. Когато днесъ народътъ е въстаналъ противъ комунизма, моето мѣсто е при него.” Така може да мисли и това може да каже само единъ пламененъ патриотъ, живѣещъ съ болкитѣ, страданията и радоститѣ на своя народъ. Вѣренъ на неговитѣ идеали и борещъ се за неговата политическа и икономическа независимостъ.

Преди 9 септември 1944 г. Иванъ Дочевъ бѣше известенъ като водачъ на Българскитѣ национални легиони – организация, национална по духъ и социална по съдържание. За това свое родолюбие следъ 9 септември 1944 г. е осъденъ задочно на смъртъ отъ “народния сждъ”.

Дочевъ бѣше единъ отъ малцината, които успѣха да напуснатъ страната преди окупацията ѝ отъ съветскитѣ войски и това го спаси отъ варварскитѣ издевателства, на които бѣха подложени стотици хиляди българи и умъртвени безъ сждъ и присжда. А 2300 български граждани бѣха осъдени на смъртъ (той бѣше единъ отъ тѣхъ съ две присжди, осъденъ на смъртъ само затова, че бѣше продължителъ на заветитѣ на Ботевъ и Левски и се бореше противъ комунизма, за свободна и независима България).

Като изгнаникъ въ чужбина – най-напредъ въ Германия, следъ това въ Канада и накрая въ Америка (1962-1996 г.) д-ръ Иванъ Дочевъ стана известенъ като създателъ, вдъхновителъ и председателъ на Българския националенъ фронтъ, свѣтовната организация на български емигранти националисти – антикомунисти, съ седалище въ Чикаго, САЩ, и като председателъ на Интернационалния комитетъ на всички поробени въ свѣта отъ комунизма народи съ седалище въ Ню Йоркъ, Америка.

Д-ръ Иванъ Дочевъ е роденъ на 7 януари 1906 г. въ Шуменъ. Завършилъ е право въ Софийския университетъ. Въ изгнание защитава успѣшно докторатъ въ Хайделбергския университетъ и презъ 1950 г. получава докторска степенъ по конституционно право.

Той е преживѣлъ събитията въ България още отъ Балканската война 1912-1913 г. Драмата презъ Първата свѣтовна война (1915-1918 г.), бурнитѣ процеси, развили се следъ войнитѣ – преврата отъ 9 юни 1923 г., преврата отъ 19 май 1934 г., събитията презъ Втората свѣтовна война и установяването въ България на комунистическата власт на 9 септември 1944 г. Като изгнаникъ (53 години) е развивалъ широка политическа и антикомунистическа дѣйностъ въ почти всички европейски страни, Канада и Америка. Срещалъ се е лично и е разговарялъ съ много видни политици и общественици, предъ които е пледиралъ за каузата на България: съ царь Борисъ, Адолфъ Хитлеръ, съ американскитѣ президенти Ричардъ Никсънъ, Джонъ Кенеди, Джералдъ Фордъ, Роналдъ Рейгънъ и Джорджъ Бушъ – баща. Авторъ е на три книги на нѣмски и английски езикъ, въ които е запозналъ западното обществено мнение съ положението въ България и страданията на българския народъ подъ комунистическата властъ.

До кончината си тази година д-ръ Иванъ Дочевъ бѣше единствениятъ български гражданинъ, който е билъ осъденъ отъ “народния сждъ” през 1944-1945 г. отъ комуниститѣ на смъртъ и е билъ още живъ. Но завърналъ се въ Родината си следъ падане на комунистическата властъ, той изживѣ болката, че демократичната вече властъ не преразгледа и не отмѣни смъртнитѣ му присжди. За него часовникътъ на справедливостта бѣше спрѣлъ. Бюрократичната сждебна система му отне възможността да склопи очи очистенъ отъ смъртнитѣ си присжди и горестта отъ това отнесе съ себе си.

Има хора – политици и общественици, за които се шуми и говори приживѣ. Следъ това небитието ги отдалечава отъ полезрѣнието на съвременницитѣ и поколѣннията, а времето ги обрича на забрава.

За д-ръ Иванъ Дочевъ като политикъ и общественикъ, като родолюбецъ и патриотъ това едва ли ще се отнася. Въ своя животъ, обичащъ до болка Родината си и българския народъ, на който служи всеотдайно близо единъ вѣкъ, той възпита и даде духовна плътъ на десетки хиляди родолюбци, последователи на неговитѣ идеи за свобода и демокрация.

Името на д-ръ Дочевъ ще остане въ пантеона на безсмъртието, а словото му ще бжде предавано отъ бащи на синове и внуци.

Вѣчна да бжде паметта му!

БНФ, Инк.

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ

Редактура комитетъ

+ Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Година 54, брой 3

Книжка сто петдесетъ и девета

Май 2005

Драги съотечественици,

Въ продължение на повече отъ половинъ вѣкъ **Българскиятъ националенъ фронтъ, Инк.** неотклонно следва своята политическа и икономическа програма за изграждане на демократична, конституционно правова, свободна и независима българска държава. **Като такава той я вижда въ редицитѣ на Обединена Европа.**

Борбата за осъществяване на тази програма продължава и днесъ, когато **само около два месеца** ни дѣлятъ отъ времето, когато освободениятъ отъ оковитѣ на тоталитаркомунизма български гражданинъ ще трѣбва да направи своя изборъ за бждещето на Родината, а и за своето, чрезъ опредѣляне на политическитѣ субекти и личности, които въ Народното събрание ще решаватъ проблемитѣ за своето и на своитѣ деца бждеще презъ следващия парламентаренъ мандатъ.

Съгласно Конституцията нашиятъ граждански дългъ е да приемемъ съ чувство на отговорностъ **вмѣненото ни отъ нея право на върховенъ суверенъ**, като активно участваме въ предстоящитѣ избори за български парламентъ. Непростима и фатална ще бжде отговорността ни предъ поколѣнията, ако бждемъ само странични наблюдатели на процеситѣ, които се развиватъ и предстои да се развиятъ въ българския политически и икономически животъ. Нашата съпричастностъ е задължителна, защото и нашата отговорностъ е изключителна за тѣзи, които ще ръководятъ сѣдбинитѣ на Родината ни като членове на Европейския съюзъ и НАТО.

Участието въ изборитѣ ще ни даде право на критично оитношение къмъ развитието и бждещето на България само тогава, когато той е направенъ съгласно изискванията на действащото законодателство, а не по кафенета и събрания.

Българскиятъ националенъ фронтъ, Инк. призовава българскитѣ граждани въ страната и извънъ нея, имащи право на гласъ, да взематъ активно участие,

като упражняват правото си на избор. Не трябва да допускаме да бждем заблуждавани от някои политически среди, които разпространяват слухове, че чрез гласуването си не можем да окажем влияние върху бждещето на Родината ни.

Това е спекулация на тѣзи, а тѣ сж червенитѣ глашатаи на БСП, които искат чрез безразличие да мотивират гражданитѣ към изборна пасивност. От друга страна, тѣ мобилизират своитѣ червени последователи към активност, целийки съ това да си осигурят мнозинство въ бждещия парламент. Нашата памет не е кжса. Тѣхното управление и последицитѣ от него сж ни познати. Ако се увлѣчем и обречем на безразличие и не упражним своето конституционно право да гласуваме, никой нѣма да ни бжде виновенъ за това, че властта може да имъ бжде подарена. Имайки я, какво тѣ ще направят чрез нея, е предсказуемо, но Богъ да пази България и българския народъ!

Ако все пакъ това се случи, за насъ ще бжде неприемливо подъ каквато и да е форма да подкрепяме и съгласуваме действията си съ която и да било политическа сила въ дѣсния или централенъ спектъръ на политическото пространство, която би си позволила да имъ сътрудничи.

Отново призоваваме всички национално отговорни политически сили ясно да осъзнаятъ кой раздухва искритѣ на противоборства, които прехвърчат между тѣхъ, кой иска да разгори пожара на противоречията имъ и да изгради собственото си господство? Единни ние можемъ да имъ се противопоставимъ, за да не позволимъ повторение на четиридесетъ и петъ годишното имъ властване въ България.

БНФ, Инк.

Актуално

Долорес
Арсенова,
зам.-председател на
НДСВ, министър на
околната среда и водите

Не искам да строим мостове до половината

В началото на изборите за 40-то НС ние стартираме нашата кампания с една основна политическа цел – НДСВ за втори управленски мандат. Ние стартираме нашата кампания, гавайки си сметка, че НДСВ не е най-голямата партия в България. Но НДСВ е най-перспективната партия. Защото, макар да има несъвършен произход, разполага с много потенциални възможности.

Така че никой не трябва да се съмнява в решителността и способността на НДСВ в осъществяването на втори управленски мандат. Днес е важно да продължим развитието на България с чувство на отговорност и добре премерени действия. Същевременно да продължаваме да инвестираме в основните предпоставки за осигуряване на добро бъдеще: образование, семейство, сигурност и околна среда.

Преди четири години някои лидери на политически партии, упражнявайки се в политически футуризмъ, предвещаваха, че ние ще се провалим само за няколко месеца, че ще поведем страната в погрешна посока, че министър-председателят ще се завърне скоро-

постижно в Магрид и други апокалиптични сценарии. Нито една от тези прогнози не се сбъдна. Напротив, днес ние сме втора политическа сила и първа в дясното пространство, единствените, чийто рейтинг се повиши в края на мандата.

За тези четири години като министър на околната среда и водите се срещнах наистина с много хора и съм убедена, че сърцевината на реалната политиката е в делничните проблеми на хората. Делничното, което всички ние наричаме нормален живот. Там, където големите цели отстъпват място на малките всекидневни грижи. **Това е въпросът, който е пресечна точка на безтегловността в политическия дневен ред на страната ни – преодоляване на “желязната завеса” между идеалната и реалната политика между националните приоритети на България и житейските грижи на българина.**

Знаете ли, една жена ме спря преди време в Етрополе и ми каза: *“Госпожо Арсенова, в истинския живот големите приказки за НАТО и ЕС винаги отстъпват място на малките всекидневни грижи. Всеки ден ние трябва да изпратим децата си на училище. Всеки ден трябва да ги нахраним и опазим здрави и силни.*

Затова погледнете в “окото на всекидневието” реалните хора като нас, госпожо министър. На местата, където се разхождаме, където семействата ни общуват, където децата ни играят. Делникът, в който се случва животът ни, не е нито ляв, нито десен.”

Тази жена по съвсем разумен начин ми обясни това, което най-много липсва на нашите съграждани – внимание към ежедневния им бит, към неговото улесняване, освежаване и осветяване.

Всяка значима партия, за да бъде успешна, трябва да има мисия.

Мисията на НДСВ така, както аз си я представям, се осмисля от създаването на оптимистично общество. Такова общество не може да се създаде с късмет. Оптимистичното общество изисква грижлива подготовка, постоянна работа и затова е истинско политическо предизвикателство. Това е политика, която изисква дълготраен ентузиазъм, а не кратки изблици на въодушевление. И за да посрещнем подготвени това предизвикателство, трябва да превръщаме вчерашните си противници в утрешни партньори. Защото само партньорите могат да кроят заедно планове за бъдещето на страната ни. Трябва да премахваме барьерите и да ги заместим с партньорство. Партньорство за модернизация на страната ни.

Като са обръщам назад и си припомням какво направихме за 4 години, искам да ви кажа, че политиката е един съвместен проект. А всеки съвместен проект е като строеж на мост. Всеки от участниците трябва да построи своята част. Защото правенето на политика е двустранен процес.

Половината мост не стига доникъде. Представете си само – няма нищо по-тъжно от мост, построен до половината. Аз не искам да строим мостове до половината.

Аз знам, че в политиката няма щастливи случайности. Знам, че бъдещето не е подарък. Бъдещето е въпрос на благоразумие. Опозиционните партии ни обвиняват, че сме действали мудно, не сме имали воля за реформи и че със стремежа ни към консенсус сме обезличили вътрешната политика. Това, което опозицията нарича мудност, аз наричам предпазливост. Това, което те наричат липса на воля, аз наричам благоразумие. Това, което те наричат обезличаване, аз наричам стабилизация. Разбираем е гневът на двуполюсният модел.

Известно е, че понякога гневът е по-полезен от отчаянието. Но, както казваше Шварценегер преди да бъде избран за губернатор на Калифорния, в политиката гневът само помага. Оптимизмът е мози, който избира. ■

Път към бъдещето

Ст.н.с. д-р
инж. Вилям
Попов

Една от най-обсъжданите теми през последните години е глобализацията. Разбира се, това е така, тъй като процесът на глобализация достигна екстремална интензивност и последствията от него засягат практически цялото човечество... Видимо процесът на изследване същността на глобализацията следва “стандартната” схема – взривно увеличаване на публикациите и внасяне на почти пълен хаос, последователно ферментирание, узряване, избистряне на проблема и накрая – изкристализиране на повече или по-малко адекватен модел на явлениято, който може да обясни процеса, да го предвиди и да послужи за неговото управление или извличане на максимална полза от него. Поради всичко казано, това, което бих могъл да си разреша тук, е да представя схематично някои мои разсъждения, които смятам, че имат елементи на оригиналност и са добър фундамент за изграждане на цялостен модел на процеса на глобализация.

ГЛОБАЛИЗАЦИЯТА – КОНСПИРАЦИЯ ИЛИ ОБЕКТИВЕН ПРОЦЕС

По отношението си към глобализацията световното обществено мнение и поведение е разделено на две. В основата на мисленето на едната група е непоклатимото убеждение, че глобализацията е конспиративно изобретение и тя се налага насилствено на света. Глобализмът е в полза единствено на богатите държави, които се стремят да подчинят, да заробят, да ограбят малките и бедни държави, т.е. глобализацията е специално измислен световен конспиративен процес за понататъшно забогатяване на богатите и обедняване на бедните! Така глобализацията ще обезличи окончателно културно и езиково малките народи (национални държави) и те ще загубят напълно своята идентичност. Най-общо казано, тази група хора виждат глобализацията като идеология, започнала като ико-

Глобализацията – какво още

номическа доктрина през втората половина на 20-ти век и преминала по-късно в политическа доктрина. Типичен представител на такава мислене у нас е проф. Марко Семов. Неговите повърхностни и тяснопартийни “анализи” завършват с потресаващи изводи и апокалиптични картини за бъдещето на “българския народ и българската идентичност”, и категорични призови за противопоставяне на страшната американска глобализация, която той с нестихваща енергия проповядва по всички медии, с лични изяви и “книга” срещу глобализма. За “дълбочината” на неговите познания и анализи на глобалните процеси имам лични впечатления – след една от неговите лекции той не може да отговори на мой въпрос защо глобализацията не заплашва, а напротив – стимулира мощно развитието на народи и държави, съизмерими по размер с България, като например: Норвегия, Швеция, Дания, Холандия, Австралия, Ирландия, Сингапур, Тайван и много други. Групата с такава мислене е естествена среда, от която се ражда антиглобализмът като идеология и глобално движение, което активно и с всички средства се стреми да се противопостави на процеса на глобализация. За антиглобалистите е характерно повърхностното и традиционно мислене. Преобладаващата част от тях са привърженици на левите идеи, страдащи от загубата на всички битки през 20-ти век и търсещи поводи за реваншизъм по пътя на “модернизация” и “осъвременяване” на тяхната идеология, претърпяла крах на теория и практика в продължение на целия 20-ти век. Така антиглобализмът придобива силен политически отпънък и се превръща в “стара песен на нов глас”. Интересно е да се отбележи, че точно класическите комунисти, марксистите, са истинските първи глобалисти. Техният основен лозунг “Пролетарии от всички страни, съединявайте се” е едно рядко попадение за емблема на агресивна глобалистка идеология. Но може би изключителната ценност на тази сентенция се състои в това, че

нейното максимално възможно по широта и време експериментиране през целия 20-ти век показва, че глобализация по конспиративен и насилствен път е невъзможна!

Другата група хора виждат в глобализацията обективен процес. В истинността на това твърдение не е трудно да се убедим, ако разгледаме няколко прости и известни почти на всеки факти:

Разделянето на Земята на държави, области, райони и т.н. е резултат от изкуствено действие на хората. Границите не са нищо друго, освен криви затворени линии, нанесени върху рисунка, наречена "географска карта". Това съвсем произволно действие на човека е в противоречие с природната обективна реалност. Разбира се, казаното не се отнася само за географските територии. Човечеството и Земята като цяло съществуват и се развиват благодарение на това, че са "помопени" в една среда от параметри, които имат глобален характер. Типичен пример в потвърждение на казаното е земната атмосфера. Тя е тази среда, в която се развиват и пренасят глобално (по цялото земно кълбо) процесите и явленията, които имат т.нар. трансгранично влияние – замърсяване от различни вредни емисии, отделени само в една географска точка, различните атмосферни и метеорологични процеси и др. Тъй нареченият ефир (като среда за разпространение на електромагнитните вълни) има вселенски обхват. Водните басейни и реките също не следват, "не се съобразяват" с държавните граници, начертани от човека. Може би най-типичният пример за глобален обхват е науката, разглеждана като склад на общочовешкото знание. Няма българска или коя да е друга "национална наука" – има НАУКА. Всички генерирани знания се вливат, се представят, оценяват и архивират в една глобална банка, до която всеки има достъп (съобразно своята компетентност и желание) и така се формира глобалното човешко знание. Върхът на глобализма може да се смята идеята за космическия разум. Специален случай представлява тероризмът, превърнал се в глобален проблем №1 на нашето съвремие. Ядреното оръжие, парите, търговията, комуникациите,

транспортът, епидемиите... са все явления, дейности и ценности с глобален характер.

Именно този глобален, наднационален характер на много процеси изисква симетрично глобално, организирано между всички държави, действие за управление на тези процеси – тяхното правно урегулиране. Силно деструктивният характер на тероризма например в глобален мащаб изисква симетрични глобални методи за противодействие и пресичане на глобалните канали и преформулиране на понятия като "държавен суверенитет" и "ненамеса във вътрешните работи" за национални държави, които стават родилни центрове или проводни канали за тероризма. Дългият списък на глобалните (транснационални) договори и институции ни отвежда в началото на 19-и век, когато се подписват редица многостранни договори и конвенции: против пиратството и търговията с роби; за гарантиране на свободното плаване по моретата; по-късно се създава Международният пощенски съюз и Червеният кръст. През 20-и век се създава Международният съд в Хага, Обществото на народите, Организация на обединените нации, Световната търговска организация... Този списък нараства непрекъснато.

КАК ДА СЕ ДЕЙСТВА

В ситуация като описаната проблем (въпрос) №1 е каква стратегия на действие е по-добра, по-полезна. В случая изборът би трябвало да се прави между главно две алтернативи: противодействие, борба срещу развитието на глобалните процеси или опит за управление и "яхване" на тези процеси с цел възможно вкарване в определено русло и използване на потенциалните им предимства, използване на естествените "инерционни сили" на тези процеси в полза на човека.

(Следва)

Бел. рег.: Статията "Глобализация – какво още" от ст.н.с. д-р инж. Вилям Попов е предоставена от г-н М. Мицев за отпечатване в отделен бюлетин към списание "Борба". Тъй като по технически причини няма да може да бъде издаден. Поради това, с незначителни съкращения, същата ще бъде отпечатана в два поредни броя на списанието.

Глобалните проблеми и съдбата на България

Българийо, родино мила, моя скъпа страна и народ със славно минало, бедно настояще и неясно бъдеще. Бъдещата ти съдба е застрашена. Тя загължаващо ни зове за отговорност, с мисли, чувства и дела, всеотдайно всички ние като народ да ти осигурим достойно светло бъдеще. Ти заслужаваш това. Ти си била нашата радост и гордост и трябва да останеш такава и в близко и далечно бъдеще.

Глобални проблеми от световен мащаб са надвиснали и над тебе, Българийо. Безскрупулният тероризъм, безмилостната наркомания, икономическата нестабилност, довели бедността ни, застаряващото население, екологичните проблеми, духовната разруха у човека са надвиснали и над тебе. Стръвно, страшно и ехидно те са в състояние да се погаврят със съдбата ти. Ти, свидна родино моя, единствена в света запази името си през 14-те века. Ти съхрани език, вяра и национална идентичност, даде "на вси славяни книги да четат". Пет века не друг, а България задържа османските поробители на Дунава и пази гърба на Европа, за да си прави тя Ренесанса. Твоята съдба, Българийо, ни зове властно да кажем НЕ! Не с главни букви и заповедния препинателен знак след него. Да направим всичко необходимо, и то не с думи, а с достойни самоотвержени дела за твоята радваща ни бъдеща съдба.

Защитата на всичко, що България е създала и скъпала в недрата си за поколенията и света – архитектурни, исторически, художествени, материални и духовни ценности, не ще бъдат пощадени от световния тероризъм. Атенаторите самоубийци вършат пъклени дела. Свидетели сме на грозния им акт на 11 септември в САЩ. Как да осигурим сигурната защита на страната и народа ни? Има една военна система за отбрана на Европа, а България е в Европа. Назовава се НАТО. Мястото ни е в НАТО и ние го заехме. Мя-

стото ни е в Европа и ние го заехме. Да сложим край на надлъгването, непочтеното сребролюбие и властолюбието, на завистта, измамата, непочтеността. Да спрем охулването на страната ни и на конкретни личности, преследвайки корисни интереси. НАТО и ЕС само могат да осигурят мира, сигурността и благоденствието на всички европейци, в това число и на нас и България. За миг да си представим какво би станало след акт на атентатор камикадзе над България. Под руините ще остане всичко, сътворено от мъдрия ни и способен народ. Всичко за миг ще изчезне, забулено в прах и пепелища. Ще остане само с ехидната си усмивка смъртта – зла, жестока съдба. Не я желаем, да я избегнем. За това трябва активно да се действа.

Тясна и взаимна е връзката и зависимостта народ-общество. Те не могат един без друг. Народът, човекът трябва да работи и служи всеотдайно на обществото, в което живее, а обществото е длъжно да му осигури условия за достоен живот и задоволяване на основните си социални потребности: от работа (активност), от общуване и духовен живот, от развлечения и отмора, подслон и храна. Затова постигането на икономическа стабилност, осигуряваща достоен живот на човека, е другият неотложен глобален проблем, загължаващ призивно за незабавно решение. Нашият народ е доказал през хилядолетията, доказва и днес, че заслужава достоен живот. Защото един е човешкият живот, един и неповторим.

Наркоманията е смъртоносен бич за света и за България. наркотрафикантите са нагли, груби, алчни, жестоки. Не се спират пред нищо, за да зарибяват за лична изгода и алчното сребролюбие ги тласка към духовното и физическо унищожение на човека, а ако трябва и на цял народ. А няма здраво общество, състоящо се от изпаднал във физическо и духовно падение народ. Падение, вещаещо гроз-

на, нерадостна съдба. Падение – камбанен звън, зовящ ни да действваме, да застанем един до друг с лице към този проблем и да го ликвидираме така, както хирургът отстранява със скалпела си онова, което застрашава човешкия живот.

Застаряващото население в световен мащаб и в България основателно буди тревога. Младежта е фактор за гражданска социална промяна. Тя е действена, активна, жизнена, красива. Тя е борбена, твори и създава ценности и блага. Историческото ни минало го е доказало красноречиво. Ботев, Левски, Чинтулов, Раковски, Волов, Каблешков, Райна Княгиня, Н. Шилева и много други, героите знайни и незнайни от войните за свобода и независимост на България са все млади, жертвали младост, любов и живот за родината си. Възрастният човек е мъдър, изпълнил дълга си към отечеството, а младото поколение, позоваващо се на мъдростта му, може да направи чудеса за народното добруване. То е в стихията си, запалва се, гори и действа. За съжаление къде са днес те – в чужбина или с мисъл за чужбина, за да се реализират там достойно. Намалена до неузнаваемост раждаемост. Къде остана многодетството на българските семейства? Грозна действителност, вещаеща зла съдба за България, която само младостта може да краси до удивление и възторг. Екологичните проблеми също не са за подценяване.

Грозна е и духовната разруха, разрухата в душите на хората. Озлобеност, алчност, безскрупулност, жестокост, издевателства, корупция, кражби, властолюбие, завист, подлост, лъжа, посегателства над човека и други подобни, рушащи душевността ни нрави не са ни чужди. Те са около нас и в нас – забележими или незабележими, скривани с подлостта. Духовното падение и най-грозното, най-страшното падение. То унищожават народ и държава. А още в древността мъдрецът Платон далновидно казва: “Вековечната мечта на човечеството е идеалната държава, в която е отстранен главният разрушителен елемент – антагонизмът между богатството и бедността, духовното човешко падение.”

Съдбата на България – лоша или добра, красива или грозна, разрушителна или гражданска, сътворяваме всички сега, днес, неотменно и неотложно. Тя настоятелно зове, зове предупреждаващо, като изпаднала в агония, зове всички ни за бдителност, решимост, действителност, за да я има и България, и българите. Родината ни заслужава радостна, щастлива съдба, светли бъдни дни. Зове за целесъобразна действителност не само нас, зове света. Г. С. Раковски, поел знамето на революцията, пише: “Не видях по-способен човек за науки, освен българина.” Ти, българину, прегърнал науката, поemi в ръцете си съдбата на България!

Елена Вачева

Евдокимъ Евдокимовъ,
Германия

Краино време е!

Въпреки че през цѣлия си живот досега съм се интересувал и съм проявявал интерес към обществена работа, ако само преди две години някой би ми казал, че сега, на 85-годишна възраст, и при това с сърдечна аритмия и с паркинсон ще се впусна отново въ обществена работа, като учредяването на клонъ на Асоциация “Български националенъ фронтъ” въ Видинъ, бихъ реагиралъ сигурно отрицателно. Отъ къде тази неочаквана промяна?

Ясно и категорично причината се крие въ 29-тия конгресъ на Българския националенъ фронтъ, който бѣ проведенъ миналото лѣто въ София.

Фактътъ, че на 98-годишна възраст Иванъ Дочевъ намери сили да открие конгреса съ една вдъхновена и запалваща речъ, че единъ Джеймсъ Велковъ така широкосърдечно подкрепя организацията, но най-вече фактътъ, че повече отъ 400 души отъ всички краища на свѣта – отъ Чикаго, отъ Лосъ Анжелесъ, отъ Ню Йоркъ, Мюнхенъ, Берлинъ, Кемницъ, отъ Франция, Англия, Австралия, Канада и отъ всички краища на България, намѣриха за нужно, и то на собствени разноски, да дойдатъ на конгреса, ми показва какъвъ потенциалъ се крие още въ Българския националенъ фронтъ.

Самиятъ развой на конгреса и дебатитѣ, кои-

то се развиха на него, засилиха убеждението ми, че съгласно решението си да проведе конгреса на българска земя и да прехвърли дейността на организацията главно в България, президиумът начело със председателя дипл. инж. Александър Дърводѣлски е на правъ пжтъ.

Сега остава на насъ – редовитѣ членове на тази организация, да развиемъ този потенциал, изграждайки клонове изъ цѣлата старна. Началото бѣ направено съ учредяването на Асоциация “Български националенъ фронтъ” въ София.

Въ устава на Българския националенъ фронтъ, който бѣ основанъ презъ декември 1948 г. въ Оберменцингъ край Мюнхенъ, се казва между другото, че организацията ще подпомага съ всички срѣдства борбата на българския народъ за свобода отъ комунистическото иго, ще сътрудничи тѣсно съ всички организации въ свободния свѣтъ – политически, културни и стопански, които преследватъ съжитѣ цели, и ще работи за запазване на българскитѣ културни и исторически ценности, нрави, езикъ и обичаи и на борческия духъ за освобождение и независимостъ.

Днесъ, 15 години, откакто подъ натиска на народа комунистическото управление бѣ принудено да отстъпи поне формално отъ властта, наследницитѣ на комунистическото управление все още протѣгатъ ржце къмъ върховнитѣ институции на държавата.

Крайно време е да се потърсятъ отговорнитѣ за трагичното положение, въ което се намира нашиятъ народъ.

Решителни ще бждатъ въ това отношение предстоящитѣ избори за Народно събрание. Българскиятъ националенъ фронтъ не ламти за власт и не възнамѣрява да се превърне въ политическа партия. Но това не значи, че той се отказва да участва въ политическия животъ на страната. Активизирайки своитѣ съидейници, съмишленици и симпатизанти изъ цѣлата страна, той ще може да окаже помощъ на онѣзи партии, които сж наистина готови да се борятъ за доброто на българския народъ и които поставятъ народнитѣ интереси предъ всички групови или класови интереси.

Съ тия нѣколко мисли нека запретнемъ ржкави и да организираме навсѣкжде клонове и клубове на приятелитѣ на Българския националенъ фронтъ!

Патриотизъм

Български национален конгрес Обръщение към (дунавско-) българския народ

Братя българи!

Преди 450 години Волжка България бе включена в състава на Московията и прекрати съществуването си като независима държава. Ала волжките българи не изчезнаха, а повечето продължиха да живеят в земите си. При това продължиха активно да се борят за възстановяването на Българското царство, повдигайки въстание след въстание.

При рухването на Руската империя през февруари 1917 г. волжките българи като първо свое дело възродиха националната си държава под формата на демократична република “Идел-Урал щатъ” (Волго-Уралски щат). Болшевиците обаче разрушиха тази република и наложиха в нашите земи така наречената татарска република, като едновременно с това загължиха волжките българи да се наричат татари. За да ни принудят да забравим кои сме ние, отнеха на народа родната му история и отровиха съзнанието му с лъжливото учение за монголо-татарското нашествие. В продължение на 70 години волжките българи бяха подложени на културни репресии. Това се оказа по-страшно от железните окови на руския царизъм. Съветската държава почти успя да заличи от паметта на народа гордото име българи, което не може да постигне Руската империя в продължение на почти 400 години. Така над волжките българи бе наложено татарското иго, което разедини душата на народа. Дори топлите ветрове на демократичните промени, започнали през 90-те години, не успяха да разтопят леда на татаризма, тази измамна идеология, която бе вкарана в човешкия разум вместо **светлата истина. Явно силите са неравни.**

Братя българи!

Ние сме далеч от искането за братска любов и взаимопомощ на всяка цена. Просто ви молим като наши братя да си спомните завета на нашия мъдър прапраотец балтавар Кубрат, който с благословението на всевишния Тангра управляваше Велика България. В стремежа си да осигури на българския народ свободно развитие, а на българската държава напредък, той завеща на нас, неговите потомци, да държим един за друг, да бъдем заедно. До какви печални последици ни доведе незачитането на този съвет от синовете му, е известно на всички: Велика България се разпадна, българите се разпиляха по белия свят. Националният нихилизъм до такава степен отрови душата на народа, че отец Паусий бе принуден да възкликне: "...защо се срамуваш да се наречеш българин?" Срамно е да се признае, но се стигна дотам, че мнозинството българи при нас предпочитат да се наричат с безбожното име татари.

Братя българи!

Не е ли дошло времето да се вслушаме в гласа на нашия славен предтеча? Не сме ли още осъзнали, по-добре късно, отколкото никога, да започнем да се ръководим от любов към българския народ, да осъществим в живота си завета на великия Кубрат и да сложим стрелите в един колчан? Молим ви да ни окажете братска помощ за освободението на Волжка България от татарското иго. Само тогава Волжка България ще възкръсне от пепелта като птицата Феникс. Това ще означава ново възраждане на нашата древна българска нация – една от основополагащите нации на света! А цялото човечество ще получи нов импулс на свобода и културен прогрес. Съединението прави силата.

Да живее новото българско възраждане!

Президент на Българския национален конгрес Гусман Халил

Материалът е предаден за отпечатване в сп. "Борба" от г-н Атанас Цукев.

Личности

Професоръ г-ръ Никола Мушмовъ

Единъ от нашитѣ видни български учени, познати и уважавани въ България и странство съ многобройнитѣ си трудове по история и нумизматика, е д-ръ Никола Мушмовъ – бившъ професоръ въ Софийския университетъ "Св. Климентъ Охридски", и сжщо заемащъ престижната служба секретаръ на столичния царски народенъ музей подъ директорството на тогавашния министъръ-председателъ Богданъ Филовъ. Неговитѣ подробно-изчерпателни монографии на български и чужди езици – предимно френски – сж ненадминати и до днесъ като истински съкровищници на знания и експертизи относно античнитѣ монети на Балканския полуостровъ. Съ своитѣ изумителни приноси и заслуженъ авторитетъ д-ръ Мушмовъ е истинска гордостъ за българитѣ и българската култура и интелигентностъ.

Роденъ презъ 1869 г., той почива въ 1942 г., презъ епохата на цѣлокупна, благоденстваща България – обединена въ справедливитѣ си граници подъ мждрото водачество на Н. В. царъ Борисъ III. Съдбата се оказа милостива къмъ този български ге-

ний и патриотъ, като му спести злочестата участъ на неговия сътрудникъ и колега – звѣрски убитъ само три години по-късно отъ комунистическата сганъ – професоръ д-ръ Богданъ Филовъ. Последниятъ е написалъ умѣстенъ предговоръ къмъ единъ отъ колосалнитѣ трудове на Никола Мушмовъ – "Античнитѣ монети на Балканския полуостровъ и монетитѣ на българскитѣ царе", който дори и днесъ е най-изчерпателниятъ източникъ по исторически данни, въ ржцетѣ и библиотекитѣ на нумизматисти и историци по цѣлъ свѣтъ. Въ луксозна, твърда подвързия, този монументаленъ трудъ отъ 670 страници съ каталогъ на 7600 монети и 70 автотипни таблици, илюстриращи 1420 монети, сѣчени въ Дакия, Горна Мизия, Долна Мизия, Тракия, Тракийски херсонесъ, Тракийски острови (Тасосъ и Самотраки), Македония, Пеония, Атина – отъ тракийското племе одризи, тракийски, гетски, македонски, пеонски и български царе. Книгата е издадена отъ печатница Григоръ Ив. Гавазовъ, презъ 1912 г., въ София. Тя дава на учителя не само горепосоченитѣ техничес-

ки подробности и исторически данни, но и ценни сведения относно стотици наименования на древни селища с тяхните римски или византийски имена, съответните им български преводи, сегашните им названия и тяхният хронологически период като източници на древни монети.

Отъ общитѣ бележки на автора за насъ, българитѣ, е исторически важенъ фактътъ, че монети съ изображение на “Двуглавъ орелъ”, принадлежатъ на Михаилъ III Шишманъ (1323-1330 г.) **за пръвъ пътъ въ свѣта, а следъ него минаватъ въ други народи.**

Златни български монети не сж сѣчени.

Най-старата българска монета (медна) е на Иванъ Асенъ II (1218-1241 г.).

Български царе следъ него, сѣкли медни и сребърни монети, сж Михаилъ II Асенъ (1246-1257), Тодоръ Свѣтославъ (1295-1322), Михаилъ III Шишманъ (1323-1330), Иванъ Александъръ (1331-1371), Иванъ Срацимиръ (1371-1398) и Иванъ Шишманъ (1371-1393).

Македонски владѣтели следъ разпадането на Душановото царство, които сж сѣкли сребърни монети, сж боляринътъ Вълкашинъ отъ двора на Душана (1366-1371), управителъ на Прилепската област, който следъ Душановата смъртъ презъ 1366 г. – се провъзгласява за самовластенъ господаръ надъ Северозападна Македония до убийството му презъ 1371 г., неговиятъ синъ Крали Марко (1371-1394) наследява баща си и става владѣтелъ на Западна Македония съ столица Прилепъ.

Милко Мушмовъ, Монтичело, Илинойс, САЩ

Да си припомним Солженицин

През 1990 г. най-яркият изобличител на комунизма през XX век Александър Солженицин публикува политическото си есе “На последната права”, което с известни съкращения поместваме по-долу.

След като прочита романа на Солженицин “Архипелагът ГУЛАГ” световноизвестният френски актьор Ив Монтан напуска редиците на френската комунистическа партия и публично заявява: “Който не знае това, е глупак, а който го знае и продължава да бъде комунист, е престъпник!”.

Днес творчеството и делото на Ал. Солженицин са покрити с плътната пелена на забравата, която му е наложена и от свои, и от чужди. Бившите съветски партийни и държавни ръководители и техните наследници станаха финансови олигарси. А руският народ потъва все повече в бедност и изостаналост.

През последните 15 години българските политици и държавници от целия политически спектър се надпреварват, особено в предизборни времена, да обещават и невъзможното за демократизирането на България и благоденствието на народа. Но успяват най-вече в начинанията за собственото си благополучие. Защото не знаят или не искат да знаят за словото на Солженицин. А всяка аналогия с действителността в България е твърде многозначителна и... поучителна.

Емил Атанасов

Ал. Солженицин

На последната права

Часовниците на комунизма спряха. Но бетонната му сграда още не е срина. Какво трябва да направим, за да не допуснем вместо освобождение, да бъдем смазани под развалините му?

Кой от нас днес не знае бедите ни, макар и покрити с лъжлива статистика? Влачехме се 70 години по сляпородената и злокачествена марксистко-ленин-

Продължава на стр. 11

Единственото нещо, което има значение за успеха, е вярата

Добрите примери се раждат от доброто възпитание, доброто възпитание – от добрия обществен ред – от добрите закони!

СЪДЪРЖАНИЕ

Позиция

Благополучието на народа отразява връзката между власт и политика

Премиер

Европейската перспектива на България и присъединяването ни към Европейския съюз

Правителство

Народът на вниманието на правителството

Факти

Европейският парламент даде съгласието си България да се присъедини към Европейския съюз

Приоритети

Европейският съюз ни предоставя 67 560 000 евро за развитието на селското стопанство

Благополучието на народа отразява връзката между власт и политика

С вяра в успеха правителството на премиера Н. В. цар Симеон II в рамките на четиригодишния си мандат успешно извървя труден път, но остави зад гърба си тежкото наследство на социалистическото минало, оставено неразградено от правителствата, изредили се след промяната през ноември 1989 г.

През тези години отначало плахо и несръчно, впоследствие умерено като темпо, но със замах то постигна значителни икономически и политически успехи. Заеетостта се увеличи, безработицата чувствително намаля, валутният пазар се стабилизира, притокът на чуждестранни капитали расте. Отрицателното салдо в търговския баланс (вносът изпреварва износа) се компенсира от постъпленията от приватизационни сделки и инвестиции. Дребният и средният бизнес изправят снага. Икономическият растеж е не само видим, но и осезаем. Той надхвърля петте процента.

В резултат на тези постижения и усилията на правителството конфронтационните страсти във вътрешнодържавен план – политически, идеологически и етнически, загубиха взривоопасната си острота и постепенно преминават в цивилизовано противопоставяне на идеи и програми.

Във външнополитически план изолацията, в която поставиха България преждевластимащите правителства, бе решително преодоляна. В резултат на това България бе приета в НАТО и вратата широко се отвори за членство в Европейския съюз през 2007 г.

След няколко седмици предстоят парламентарни избори (25 юни). От тях ще зависи успехите на правителството ще бъдат ли затвърдени и тласнати в посока на разширяване, или ще се концентрират в точката на застой. После, процесът на свободното падане!

Ще позволим ли? Това зависи от нас, от нашата оценка за постигнатото от правителството! От нашата готовност и мотивираност да проявим разбиране и да поставим точно на определени места факторите време и възможности, съобразени с приоритетите, без да смесваме субективно желаното с обективно възможното.

Предвид това на преден план изпъква категоричната необходимост по-плътено да се приближим до фактически постигнатото за четири години. Да го огледаме! Да го оценим и поставим в основата на утрешния ден чрез вота си на 25 юни, с вяра в успеха на правителството, да му дадем възможност да доведе докрай започнатите промени за благополучие на народа.

БОРБА

Премиерът Симеон Сакскобургготски подписва Договора за присъединяване на България към Европейския съюз

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски подписа Договора за присъединяване на България към Европейския съюз в сградата на Ноймюнстерското абатство в Люксембург. От българска страна подписите си положиха и президентът Георги Първанов, министърът по европейска интеграция Меглена Кунева и външният ни министър Соломон Паси.

На 30 март Комисията по външни отношения на Европейския парламент гласува препоръка за подписване на Договора за присъединяване на България към ЕС както следва: от 73 гласували, 71 „за“, 1 „против“ и 1 „въздържал се“. На 13 април Европейският парламент даде съгласието си България да се присъедини към Европейския съюз. Резолюцията за това бе гласувана с голямо мнозинство, като бе подкрепена от 522-ма депутати. Против гласуваха 70 депутати, а 69 се въздържаха.

Постигнатите договорености от България в преговорния процес са отразени в част IV на Акта и Протокола – „Временни разпоредби“. Тази част съдържа и финансовите договорености за периода 2007-2009 г., и съответните защитни клаузи.

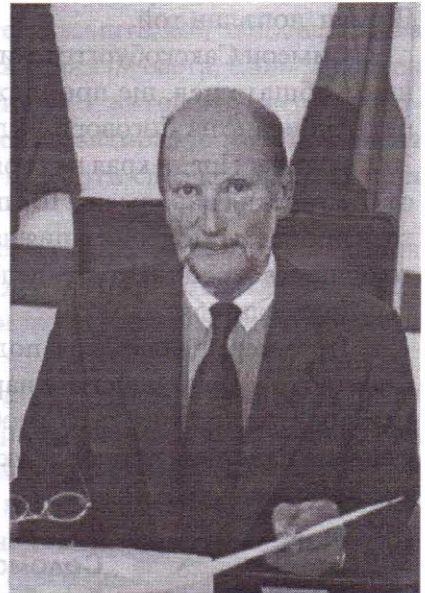
В приложенията към Протокола и Акта са детайлно разписани конкретни разпоредби по различните преговорни глави, отнасящи се до преходните периоди, дерогациите (изключенията) и специфични механизми, които България е договорила с ЕС по отношение прилагането на правото на ЕС. Договорените преходни периоди за България по глави от преговорите са в Приложение VI към Акта и Протокола.

Церемонията по подписването на Договора за присъединяване на България и Румъния към Европейския съюз започна с изпълнение на химна на Европа от „Мистерията на българските гласове“. Приветствия към двете страни поднесоха председателят на Съвета на Европейския съюз – Жан Клод Юнкер, председателят на Европейския парламент Жозеп Борел и председателят на Европейската комисия Жозе Мануел Дурау Барозу.

След края на церемонията премиерът Симеон Сакскобургготски произнесе приветствено слово на френски език, според протокола на страната-председател на ЕС – Люксембург.

Премиерът посвети Договора за присъединяване към ЕС на българската младеж, защото както подчерта, тя е, която в действителност ще продължи европейската интеграция, ще развива идеалите на обединението и ще допринесе за триумфа на единството, на мира и на развитието на Европа в 21-я век.

Министър-председателят сподели, че е развълнуван и щастлив да подпише Договора за присъединяване на България към Европейския съюз. Този акт е несъмнено едно от големите събития в историята на моята страна. Днес ние правим поредната крачка към обединението на континента. Днес не просто подписваме договор между държави, а създаваме съюз между европейските граждани. Радостен съм, че това става в една от люлките на Съюза – Люксембург, родината на Роберт

Шуман, допълни той.

Симеон Сакскобургготски изрази убеждението си, че с постоянство, прагматизъм и обединени от общата цел, ще продължим напред като разчитаме и на държавите-членки на Съюза за ратифициране на Договора, за да може България и Румъния да се присъединят към ЕС на 1 януари 2007 година. Преди края на своя мандат правителството ще представи документа за ратификация от българския парламент. Ще продължим също така провеждането на необходимите реформи. В този процес на модернизация на страната ние отново ще разчитаме на подкрепата на гражданското общество, синдикатите, деловите среди и неправителствените организации, каза още министър-председателят.

Премиерът заяви, че с подписването на Договора, България се завръща политически в семейството на европейските народи, към което винаги е принадлежала. Според него, със своята хилядолетна история, със самобитната си култура и с дълбоко европейските си ценности, страната ни ще даде своя принос за укрепване на общото благополучие, културно разнообразие и развитие на Съюза.

Соломон Паси и Хавиер Солана подписаха Споразумение между България и ЕС относно процедурите за сигурност при обмен на класифицирана информация

Министърът на външните работи Соломон Паси и върховният представител на Европейския съюз за външната политика и сигурността Хавиер Солана подписаха в Люксембург Споразумение между България и ЕС относно процедурите за сигурност при обмен на класифицирана информация.

Министър Паси е в Люксембург за участие в церемонията по подписването на Договора за присъединяване на България към ЕС.

Споразумението е изключително важно, тъй като буквално от утре може да се обменя информация, заяви министър Паси. Така наши представители ще могат да участват в една от най-активните сфери, допълни той.

Документът дава възможност да бъде обменяна класифицирана информация в областта на отбраната и външната политика, а с подписването се изчерпват необходимите процедури за това.

Сп. „Дипломат“: Една българска и европейска история — Царят, който стана министър-председател

В своя специална рубрика, посветена на България, авторитетното италианско списание „Дипломат“ публикува обширен портрет на премиера Симеон Сакскобургготски. Публикацията е озаглавена „Една българска и европейска история – Царят, който стана министър-председател“.

Авторката – Анна Рита Де Лука, разказва за детството на министър-председателя. Тя обяснява как Симеон, син на цар Борис III и царица Йоанна – родена като Савойска принцеса, става цар още на невръстна възраст. По-късно е изтръгнат от народа си. Същият този народ и тази България, които, вдъхновен от уроците на своите родители, Симеон ще продължи да обича безусловно, без изключения или алтернативи, през целия си живот. Тя припомня как „след вихъра на войната настъпва дългата нощ на съветската диктатура, която в продължение на две поколения ще погълне и промени съдбата на стария континент“.

За него и семейството му, превърнало се в бежанец сред бежанците, започва дълго странстване, което го отвежда да живее и работи в Европа и САЩ. Трудна и възпитаваща одисея, която един ден ще се окаже полезна в биографията на Симеон. Благодарение на будния си ум Симеон

изучава до такава степен езика, обичаите, възделенията и мечтите на земите, които посещава и в които живее, че никога не се чувства чужденец и се превръща в гражданин на света. Един „почетен курс“ по съвременен космополитизъм, един преждевременно придобит житейски опит в неспокойния, променящ се, глобализиращ се свят, пише авторката като коментира, че той съумява да извлече максимална полза от този етап в живота си като пътува и работи сред хора в свободни страни с установена демокрация и пазарно развитие.

Симеон преживява и споделя всичко това заедно с една сродна душа, за която той отваря сърцето си и която му отвръща с взаимна симпатия. Една сродна душа, която не договори между династии, а пъгят на сърцето и на любовта, поставят до него – Маргарита Гомес Асебо. Също като него тя е фина, мълчалива и решителна.

Съдбата е отредила на Симеон още веднъж да промени живота си по силата на един от онези мистериозни и непонятни за хората обрати, които познава историята, пише още италианската журналистка. Преди няколко години той се връща в една страна, която не е спирал да нарича своя Родина. Авторката пояснява, че в този момент България е страна, която се е освободила от диктатурата и разчиства сметките си с миналото. Страна, която гледа напред и която заедно с другите народи от Централна и Източна Европа върви по един перспективен, но неравен път, за да се съедини отново с другата „половина“ на континента, на която принадлежи заради своята култура и идентичност.

Направляван от собствената си съдба, той се завръща в родния край, откъдето е тръгнал. И се връща там като обикновен човек сред хората. Народът му го посреща с отворени обятия начело на едно движение от личности, изпълнени с добра воля.

Удовлетворението на Симеон, което се разкрива при внимателно вглеждане в дълбоките му очи и между гънките на сбърченото му чело от усилията да намери решения за потребностите на своя народ, е голямо. Той е избран от милиони избирателни бюлетини и днес държи в ръцете си „печата“ на една най-сетне свободна и горда страна. Именно на тази България, която с големи крачки се приближава към „европейското пристанище“, след като вече е влязла в „атлантическия залив“, ръководена от министър-председател, който няма нужда да повишава глас, за да бъде изслушан. Именно на тази съвременна България списание „Дипломат“ посвещава своята специална рубрика, завършва разказа си италианската журналистка.

Премиерът Симеон Сакскобургготски разговаря с президента на Италия Карло Адзелио Чампи

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски разговаря в резиденция „Врана“ с президента на Италия Карло Адзелио Чампи.

По време на срещата двамата обсъдиха европейската перспектива пред България след подкрепата с огромно мнозинство на Европейския парламент на пълноправното членство на страната ни. Италия е сред държавите, които оказват най-последователна и категорична подкрепа за присъединяването ни към Евросъюза.

Акцент по време на разговорите беше и активизирането на българо-италианските икономически отношения. В рамките на посещението си президентът Чампи и 120-те италиански бизнесмени, които го придружават, участваха в смесен икономически форум.

Премиерът Симеон Сакскобургготски разговаря с Джефри Ван Орген

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски прие британския депутат от Европейската народна партия Джефри Ван Орген, който е и докладчик за България. Заедно с него в срещата участваха зам. генералният секретар на Групата на Европейската народна партия и Европейски-

те демократи към Европейския парламент Мартин Камп и Елмар Брок, евродепутат, член на същата Група.

Акцентите в разговора бяха бъдещото присъединяване на България към Европейския съюз, успехите на страната ни досега и какво предстои да бъде свършено до 1 януари 2007 г. Обсъдено беше и развитието на политическите процеси у нас и във Великобритания, където също предстоят избори.

Симеон Сакскобургготски: За мен предизвикателството ромите да намерят по-добро място в България е много дълбоко и лично

Премиерът Симеон Сакскобургготски посрещна лично в Министерския съвет близо 500 гости по случай националния старт на инициативата „Десетилетие на ромското включване“ и Международния ден на ромите – 8 април. В Министерския съвет дойдоха ромски интелектуалци, общественици, журналисти, представители на ромски политически и неправителствени организации, кметове на общини, председатели на общински съвети от ромски произход, областни и общински експерти по етнически и демографски въпроси, неправителствени организации, работещи за интеграцията на ромското население, депутати, министри и др.

В приветствието си министър-председателят подчерта, че сред ромите има много способни млади хора, готови да работят. Затова трябва да действваме заедно като се освободим от предрасъдъци, комплекси и политически съображения. Един народ сме. Да има различни етноси – обогатява и самия народ, и културата му. Затова считам, че трябва да положим заедно усилия, за да постигнем целта си, каза още той.

Като пожелание към гостите си премиерът цитира ромската фраза „Щастие и здраве за ромите, за ромите и за всички“.

Премиерът Симеон Сакскобургготски даде началото за изграждането на ГКПП Никопол

Символичната първа копка направи министърът на регионалното развитие и благоустройството Валентин Церовски, вицепремиерът на Румъния Георге Секулич и ръководителят на делегацията на Европейската комисия у нас Димитрис Куркулас. Много граждани се бяха събрали да посрещнат премиера Симеон Сакскобургготски с думите „Добре дошъл“.

ГКПП Никопол ще бъде завършен до септември 2006 г. Ще бъде изградена фериботна рампа, подпорна стена, сгради на митническата администрация и гранична полиция, и др.

Проектът ГКПП Никопол се изпълнява по програма ФАР-Трансгранично сътрудничество с Румъния, управлявана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството. 75% от средствата за изграждането на обекта са осигурени по програма ФАР, а останалите 25% са национално съфинансирани от държавния бюджет.

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски проведе работна среща с кметовете на общините от Плевенска област, с общинските съветници и народните представители от региона в сградата на община Никопол. По време на разговора кметовете на 11-те общини в областта подчертаха доброто си сътрудничество с правителството и изказаха задоволството си от ефективното взаимодействие между централната и местната власт.

Участниците в разговора се обединиха около мнението, че изграждането на АЕЦ Белене е изключително важен ход на правителството, който ще има благоприятен ефект не само за Плевенска област, но и за цяла България. Във връзка с това кметовете информираха министър-председателя за някои от най-належащите реконструкции на пътища в областта. Те обсъдиха и перспективата за развитие на туризма в района на Никопол.

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски и сръбският му колега Воислав Кошунца се срещнаха в Димитровград

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски се срещна в Димитровград със сръбския си колега Воислав Кошунца, който го посрещна пред сградата на Общинския съвет в града, заедно с министъра на капиталовите инвестиции Велимир Илич и заместник-министъра Миодраг Йонич.

В присъствието на двамата министър-председатели, вицепремиерът и министър на транспорта и съобщенията Николай Василев и министърът на капиталовите инвестиции на Сърбия Велимир Иванич подписаха Споразумение между правителството на България и Съвета на министрите на Сърбия и Черна гора за граничен контрол и процедури в железопътния трафик.

Последните две години може да се определят като период на значително задълбочаване на търговско-икономическото сътрудничество между България и Сърбия и Черна гора. Стокообменът нараства средно с 50%. През 2004 г. той е 396,9 млн. долара. Износът е за 344,4 млн. долара, а вносът – 52,5 млн. долара.

Правителство

Правителството увеличи с 10 на сто премиите на тютюнопроизводителите

Целевата парична подкрепа се увеличава средно с 11 ст. за търговците на ориенталски тютюни и с 21 ст. при изкупуване на тип Бърлей.

За да получат премии, тютюнопроизводителите трябва да са регистрирани като такива, да имат квота, определена от кмета на съответната община за производство на тютюн реколта '2004 по тип, произход, сорт и количество. Задължително изискване към тютюнопроизводителите е да имат и сключен договор с търговци на тютюн, като произведената от тях суровина трябва да отговаря на заповедта на кмета на общината.

С предоставянето на премията се увеличават доходите на близо 60 000 семейства, ангажирани с производството на двата типа тютюн.

Целевата парична подкрепа, в рамките на минималните изкупни цени, ще понижи производствените разходи на търговците за изкупуването на суров тютюн и по този начин ще повиши конкурентноспособността на българските тютюни и ще създаде възможности за тяхната реализация на международните пазари.

Инвестициите в България сега са инвестиции в ЕС

Министърът на икономиката Милко Ковачев участва в конференция, посветена на 10-годишнината от AmCham България. В речта си министър Ковачев очерта параметрите на българската икономика през последните години, като акцентира върху фактите, които позиционират България като страна с пазарно и динамично развиващо се стопанство. Над 70 % от БВП в България идва от частния сектор, а над 50 % от него е дело на малките и средните предприятия, което говори за нарастването на средната класа в страната. Насърчаването на хората да проявяват предприемаческа активност, за да градят своето бъдеще, е основна цел на българското правителство, подчерта той.

Развитието на българо-американските търговски отношения на добро ниво, но и с много нови перспективи. Смятаме, че САЩ могат да бъдат най-добрите инвеститори в България. Инвестициите в България сега са инвестиции в ЕС в близко бъдеще. България има сериозни предимства, защото е водеща в дневния ред на Югоизточна Европа, подчерта министър Милко Ковачев.

Световни икономисти подкрепят предложената от правителството реформа в пенсионното осигуряване

Министър Милен Велчев се среща с ръководствата на два от най-авторитетните икономически института в света „Кето“ и „Херитидж“. Близо 4 часа Милен Велчев дискутира икономическата политика на България през изминалите 4 години и намеренията на НДСВ за следващите четири, ако спечели на предстоящите избори през юни. Предложението на НДСВ за реформа на пенсионната система получи пълната подкрепа и в двете последователни срещи с водещите световни икономисти.

По-късно Милен Велчев се среща със заместник-министъра на финансите на САЩ Рандъл Куоръл. Новината от разговора с него е, че още веднъж започват срещи и разговори на експертно ниво за изготвяне на проект на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между България и САЩ.

Опростява се процедурата по регистрация на юридическите лица с нестопанска цел за общественоползна дейност

Промените в одобрения от правителството проектозакон за изменение и допълнение на Закона за юридическите лица с нестопанска цел са насочени към облекчаване на техния регистрационен режим.

При вписване в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за общественоползна дейност към Министерството на правосъдието ще се изискват: копие от съдебните решения по регистрация, заверено от заявителя (вместо препис), и удостоверение за актуално състояние по регистрация, издадено от съда по регистрация. По този начин се гарантира сигурността на производството пред административния орган. Към заявлението ще може да се прилага копие от заверен екземпляр на декларацията за данъчна регистрация, когато не е издадено удостоверение за данъчна регистрация.

Според одобрените от кабинета промени в Закона за юридическите лица с нестопанска цел, отпада и прилагането на списък на лицата от състава на управителните органи, тъй като тези данни ще се съдържат в образеца на заявлението за вписване, утвърден от министъра на правосъдието.

Факти

Европейският парламент даде съгласието си България да се присъедини към Европейския съюз

Резолюцията за това бе гласувана с голямо мнозинство, като бе подкрепена от 522-ма депутати. Против гласуваха 70 депутати, а 69 се въздържаха. ЕП даде също съгласие за присъединяването на Румъния. С това се откри пътят за подписването на 25 април т.г. в Люксембург на Договора за присъединяване на двете страни към ЕС.

Парламентът одобри с внушително мнозинство и политически резолюции за България и Румъния, подготвени от докладчиците за двете страни Джефри ван Орден и Пиер Московиси. Докладът за България бе приет с 534 гласа „за“ и 85 „против“. В него се изразява увереност, че при продължаване на необходимите реформи страната ни ще бъде готова да се присъедини към ЕС на 1 януари 2007 г.

Световната банка подкрепя правителството в решителността страната ни да бъде пълноправен член на Европейския съюз през 2007 г.

Министерският съвет одобри проекта на споразумението със Световната банка по третия програмен заем за реструктуриране PAL 3. Размерът му ще бъде равностойността на 150 млн. щатски долара в евро. Правителството предлага на Народното събрание да даде съгласието си за водене на преговори и за сключване на заемното споразумение.

Целта на съгласуваната със Световната банка програма е:

- продължаване на структурните реформи в реструктурирането на енергетиката, железопътния транспорт, телекомуникациите и водния сектор;
- укрепване на пазарните институции;
- засилване дейността на финансовата система;
- подобряване на управлението, включително изпълнение на стратегията за борба с корупцията, укрепване на местното самоуправление, реформа на съдебната система и провеждане на административната реформа;
- инвестиране в човешкия капитал и укрепването на социалната защита, съсредоточавайки усилията върху образованието, здравеопазването, пенсионната реформа.

В „Стратегията за подпомагане на страната“ на Световната банка е предвидено на България да бъдат предоставени три програмни заема за реструктуриране. Всеки кредит има конкретна стратегическа насоченост. За PAL 1 тя бе стимулиране на структурните, регулаторните и институционалните реформи в реалния сектор. Мерките по политиката в тези области продължиха и по PAL 2, но акцентът при него беше реформата в публичната администрация, съдебната система и борбата с корупцията. При PAL 3 акцент е пазарът на труда и политиката за социалния сектор, реструктурирането на образованието и здравеопазването.

Заемът PAL 3 ще бъде договорен при стандартните условия на Световната банка по заемите в единствена валута, с лихвен процент на база 6-месечен LIBOR, срок на погасяване 17 години, при 5-годишен гратисен период на главницата, която ще се погасява след тяхното изтичане на равни шестмесечни вноски.

Близо 13 милиона лева отпусна правителствената Комисия за защита на населението при бедствия за покриване на щети с председател министър Филуз Хюсменова

Общият брой на разгледаните искания е 957, а на проверените – 173. За финансиране са одобрени общо 655 искания, отправени от министерства, ведомства и общини. Общият размер на постъпилите искания е в размер на 78 667 483 лв. при общ бюджет за годината на комисията 55 милиона лева, съобщи министър Хюсменова.

По време на заседанието беше представен отчет на Научно-координационния съвет към Комисията.

Министерството на околната среда и водите предостава 600 000 лева за националната кампания „За чиста околна среда“

Министерството на околната среда и водите ще финансира безвъзмездно общини и кметства, неправителствени организации, училища и извънучилищни звена за създаването на „Най-икономичен проект за почистване, озеленяване или възстановяване на озеленяването на замърсени с отпадъци централни части на населените места и въвеждане на разделно събиране на отпадъците“.

Конкурсът е във връзка с традиционната национална кампания „За чиста околна среда“. Проектите, одобрени от Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда, са на обща стойност 600 000 лв.

В конкурса бяха представени рекорден брой проекти за безвъзмездно финансиране – 630. От тях 343 са от общини и кметства, 39 – от неправителствени организации и 248 проекта – от училища и извънучилищни звена.

85 млн. от републиканския бюджет се отделят за медикаменти за скъпоструващо лечение на хронични заболявания

Министърът на здравеопазването Славчо Богоев подписа договорите с фирмите, класирани на първо място в проведената открита процедура за доставката през т.г. на заплащаните от републиканския бюджет лекарства за лечение на заболявания извън обхвата на задължителното здравно осигуряване. Съгласно договорите и подадените от лечебните заведения заявки, в МЗ ще бъде направено разпределение на количествата медикаменти. От началото на следващата седмица ще започне тяхната доставка.

Предвидените с проведената процедура количества лекарства са за 85 млн. лв., което представлява ръст от 25% спрямо 2004 г. За периода 2002-2005 г. доставките на лекарства по реда на Наредбата за предписване и получаване на лекарства за скъпоструващо лечение са нараснали с около 70% в стойностно изражение.

Министерството на финансите е договорило около 30% от ангажиментите на България като член на ЕС

Министерството на финансите, като водеща институция в 8 от 30-те преговорни глави за членство на България в ЕС, е договорило близо 30% от ангажиментите, поети от страната, съобщи министърът на финансите Милен Велчев по време на публичното представяне на финансовите раздели на Договора за присъединяване на България към Европейския съюз, което се проведе в Пловдив. Преди началото на дискусиата министър Велчев изрази пред журналисти задоволството си от положителното гласуване на Европейския парламент в Страсбург, което дава зелена светлина за подписването на присъединителния договор на страната ни. В отговор на журналистически въпрос финансовият министър каза, че не очаква задействане на предпазната клауза, както по отношение на финансовите ангажименти, така и по отношение на другите ангажименти, поети от страната ни.

Министърът показа на присъстващите в залата договора и изтъкна, че в него има 6 члена, протокол и 18 анекса, като именно в тях са записани ясните условия, срокове и промени, които България трябва да извърши.

Поредно доказателство, че интересите на България и на българските данъкоплатци са защитени, е и получената изключително благоприятна финансова рамка, т.е. средствата, които България ще получи в първите три години от членството си, изтъкна министърът.

В словото си Нина Радева изтъкна, че съществува национален консенсус за членството ни в ЕС и на негова база българският парламент винаги с отговорност е приемал законодателните промени, свързани със синхронизацията с правото на Общността.

Важно е ползите от присъединяването на България към ЕС да бъдат усетени от хората

Това заяви в Благоевград правителственият говорител Димитър Цонев на среща с журналисти от местните печатни и електронни медии. Срещата се проведе в рамките на VIII кръгла маса, организирана от Правителствената информационна служба с представители на местната власт и регионалните медии. „Предизвикателствата пред България след подписването на Договора за

присъединяване и ролята на медиите в ключови национални процеси“ бе темата на проведената дискусия с журналисти от Благоевградския регион. В нея участва и областният управител Антон Бръчков.

Местните медии са най-близо до интересите и целите на хората от своята община. И в този смисъл ние разчитаме на участието им в информационния процес, заяви още Димитър Цонев. Медиите не бива да бъдат пасивен регистратор на събития, подчерта правителственият говорител. Много е важно те да стимулират хората чрез своите материали и репортажи, показвайки успешно реализирани проекти.

Българските граждани ще пътуват до Мароко без визи

Министерството на външните работи беше уведомено с нота от посолството на Кралство Мароко в София, че гражданите ни, притежатели на обикновени паспорти, се освобождават от изискването за входни визи, считано от 1 март 2005 г. Решението е във връзка с официалното посещение на премиера Симеон Сакскобургготски в Мароко. Българската страна оценява този едностранен акт като висока оценка за двустранните отношения между двете страни и приятелски жест към българския министър-председател.

Приоритети

Европейският съюз ни предоставя 67 560 000 евро за развитие на селското стопанство

Министърът на земеделието и горите Нихат Кабил и финансовият министър Милен Велчев подписаха Годишното финансово споразумение за 2004 г. по програма САПАРД.

Съфинансирането от държавния бюджет е в размер на 22 506 000 евро, с което общият финансов ресурс за подпомагане на фермерите, преработвателите на селскостопанска продукция и за общините в селските райони възлиза на 90 066 000 евро. Документът е част от многогодишното споразумение по предприсъединителната програма за развитие на земеделието и селските райони до 2007 г.

Ръководителят на делегацията на ЕК в България Димитрис Куркулас отбеляза, че е необходимо изграждане на технически капацитет и реструктуриране на земеделския сектор чрез въвеждане на достиженията на ЕС в областта на Общата селскостопанска политика и развитието на селските райони.

Земеделският министър заяви, че средствата, определени по подписаното Годишно финансово споразумение за 2004 г. и предвидените за 2005 г. и 2006 г., няма да са достатъчни, поради изключително високия интерес към Програмата. Това ще бъде и един от основните въпроси, който министър Кабил ще обсъди в Брюксел с еврокомисаря по селско стопанство и развитие на селските райони г-жа Мариан Фишер Боел. Предприети са стъпки за осигуряване на допълнителен финансов ресурс към бюджета на САПАРД в размер на 100 млн. евро.

Изграждането на железопътната връзка между София и Скопие е сред приоритетите на българското правителство в областта на транспорта

ЖП връзката между София и Скопие е ключов елемент от главното трасе на Общоевропейски транспортен коридор VIII и строителството на транспортната инфраструктура по него е сред приоритетите на политиката на българското правителство в областта на транспорта. Коридор VIII свързва България, Македония и Албания.

Нашата страна ще изгради жп връзка между България и Македония през Гюешево. Предстои

довършването на отсечка от 2 км от Гюешево до границата. В рамките на проекта България строи нова модерна гара в Гюешево.

Македонската страна е изградила голяма част от връзката София-Скопие. Изградени са мостове, тунели и съоръжения.

Образованието е първият приоритет на Националния план за действие на инициативата „Десетилетие на ромското включване 2005-2015 г.“.

Първият приоритет на приетия от правителството Национален план за действие на инициативата „Десетилетие на ромското включване 2005-2015 г.“ е образованието. Предвиденият за него бюджет за т.г. е 1 000 000 лв. За доставка на учебници и учебни помагала по програма ФАР 2003 са предвидени средства в размер на 1 148 213 евро. 11 650 лв. годишно са предвидени за осигуряване на условия за изучаване на ромския майчин език в училищата. 45 000 лв. са предназначени за провеждане на курсове за придобиване на допълнителна квалификация по ромски език и култура на учители, а 46 250 лв. за провеждането на семинари за 20 обучителни екипа, които след това ще подготвят педагогически персонал по интеркултурно образование и човешки права.

За приоритет здравеопазване – за 2006 г. са предвидени средства в размер на 150 000 лв. и още 200 000 лв. допълнително за 2007 г. и 2008 г.

Решението за участието на България в Десетилетието беше потвърдено на 2 февруари 2005 г. в София, когато ръководителите на 8 държави се подписаха под декларация, в която се ангажираха с успешната интеграция на ромите. Чрез този документ правителствата се задължиха да работят „за премахване на дискриминацията и отстраняване на неприемливата пропаст между ромите и останалата част от обществото“, да подкрепят пълноправното участие на ромските общности в отделните страни за постигане на целите на десетилетието, съгласно набелязаното в националните планове за действие.

Специална програма от Националния план за действие по заетостта цели насърчаване на предприемачеството на хора с намалена работоспособност

Над 1,4 млн. лв. са предвидени в Националния план по програмата за обучение и заетост на хора с увреждания. Дейностите в тази посока целят както обучение за професионална квалификация на хората в трудоспособна възраст, така създаването на условия за тяхната заетост – адаптиране и оборудване на специални работни места. За целта на хората с увреждания ще се осигуряват стипендии за времето на обучение, ще се поемат транспортните и квартирните разходи, а на работодателите ще се предоставят средства за заплата и осигуровки на наетите по програмата.

До края на 2006 г. в Пазарджик трябва да бъде изградена Регионална пречиствателна станция за отпадъчни води

Министърът на околната среда и водите Долорес Арсенова направи първа копка на строителството на Регионална пречиствателна станция за отпадъчни води в Пазарджик. Крайният срок за изпълнението на проекта е септември 2006 г. Той беше одобрен от Европейската комисия през 2001 г., а договърът за строителство, на стойност 10 433 762 евро, беше подписан през август 2004 г.

Общата стойност на инвестицията е 19 110 968 евро. От тях 65% са безвъзмездна финансова помощ, предоставена на страната ни по програма ИСПА на Европейския съюз, и 35% – държавно финансиране. На церемонията присъстваха представители на МОСВ, Министерството на финансите, Националния фонд към МФ, Делегацията на Европейската комисия, община Пазарджик, както и представители на строителния надзор – Германският консорциум CES/MVV и на главния изпълнител – Международният консорциум „Инфилко Еспаньола“, Испания-Строително Предприемачески Холдинг-България.

Продължение от стр. 10

ска утопия. Подложихме на смърт една трета от населението си в бездарно водената, дори самоизтребителна "отечествена" война. Ние се лишихме от някогашното си изобилие, унищожихме класата на селячеството, а земите отучихме да дават урожай. С отпагъците на първобитната промишленост ние обезобразихме покрайнините на градовете, отровихме водите и земята. Разорявайки себе си в името на бъдещи "велики завоевания" под безумно ръководство, ние изсякохме богатите си гори, изгребахме от недрата на земята несравнимите си богатства и ги разпородахме зад граница. Измъчвахме жените си с непосилна работа и ги откъснахме от децата, а самите деца отгадохме на болести, грубост и псевдообразование. Здравето у нас е занемарено, няма лекарства, та дори и здравословна храна.

А за какво пропиляхме годините на прословутата "перестройка"? За жалки вътрешни размествания. За уродлива избирателна система, само и само комунистите да не изпуснат властта. За нерешителни, недомислени и объркани закони.

Няма да бъде открит път към бъдещето и нищо смислено не ще постигнем, докато комунистическата партия не бъде отстранена от всякакво влияние в икономическия и обществения живот, докато не я отхвърлим напълно от управлението на която и да е област или отрасъл на нашия живот. Не желаем това да стане чрез сила, а чрез собственото ѝ публично разкаяние за престъпленията, жестокостите и безсмис-

лиците, с които хвърли страната в пропастта и не знае пътя за спасението.

Трябва да признаем: целият ХХ век е жестоко проигран от нашата страна. Проглушихме света със своите постижения, които се оказаха лъжливи. От процъфтяващо състояние ние бяхме хвърлени в полудивачество. Ние строи върху развалини.

Чистотата в обществените отношения е по-важна от материалното изобилие. Ако пресъхнат духовните сили на нацията, никакво държавно устройство и никакво индустриално развитие не ще я спаси от смърт. Сред всички възможни свободи на първо място излиза свободата на съвестта. Нея не ще я забраниш с никакви закони. За съжаление чистата атмосфера в обществото не може да бъде създадена със закон.

Разрушението на нашите души – ето кое е най-страшното...

Двадесетият век се гърчи и развращава от политика, лишена от всякаква нравственост. Държавните институции и държавните мъже се смятат освободени от онова, което е задължение за обикновения човек. Крайно време е да се намерят по-висши форми на държавност, основани не само на егоизма, но и на съчувствието и морала.

Страшно е, че развратената управляваща класа не е способна доброволно да се откаже от присвоените привилегии. Тя безсъвестно охолства за сметка на народа и иска това да трае вечно.

А къде остана наказанието на държавните престъпници? Ще дочакаме ли от тях и най-малкото разкаяние? Да минават поне през публичен морален съд! Не! Очевидно ще пълзим и занаяпрег така...

1990 г.

Общество, държава, култура, образование

Общността от хора, насочващи действията си към трайна реализация на обективни ценности, запълва съдържанието на понятието **общество**. Тези действия са подчинени на правила, задължаващи членовете на общността да се съобразяват, наред с личния, и с обществения интерес. На определена степен от своето развитие обществото прераства в основна клетка на поорганизираната обществена единица – **държава**. Както животът на обществото, така и животът на държавата е насочен към постигане на цели или реализиране на ценности. Тяхното реализиране е невъзможно, ако те не са подчинени на истински организиран обществен живот, подчинен на някаква публична власт, осигуряваща вътрешно спокойствие, ред и външен мир и сигурност. Тази власт като организация обхваща строго определени елементи, необходими за функционирането ѝ, определяйки границите на нейното действие и задължителността за изпълнение на нейните послания за постигане на **обществено благо**. С това тя изявява своята публичноправна същност, която формира волята за изпълняваните от нея дейности, или с други думи, това е **управлението в държавата**. Негов предмет е осъществяването на многообразието от задачи, без реализирането на които е невъзможно постигането и осигуряването на общественото благо. Тук трябва да се посочи обаче, че не винаги управлението в държавата е насочено към относително равноправното му разпределение. Такава държава, която има избирателно отношение към част или части от обществото и използва властта си за налагане на тяхното удовлетворяване във вреда на останалата част, е **авторитарна, тиранична** и в последна сметка **тоталитарна**. При нея всички действия са насочени към задоволяване пот-

ребностите само на онази част от обществото, която фактически е и носител на самата власт. Това най-ярко изпъква в духовните области – **наука, изкуства и култура**, като последната е многолика категория със сложно по обем и всеобхватно значение и разнообразие. Нейното предназначение е универсално и при никакви условия тя не е поставена да обслужва само една определена част от обществото, както това налага тоталитарната власт. Тя е съвкупност от духовните и материалните ценности, създадени от хората в тяхното историческо битие, и е свързана с дадена епоха, определено място и време. За да се измери стойността на дадена култура, се приема като основен критерий **какъв тип човек тя е създала и е способна да създаде, а не кого и как да обслужи**, каквото предназначение ѝ определя тоталитарната държава. Такава едностранна тоталитарна власт просъществува в България близо 50 години, през които имащите властта управляващи разрушиха общочовешките добродетели, които културата утвърждаваше, и вложиха в нея съдържание на ограниченост в посока изпълняване на една воля, имаща строго определени ценностни показатели, насочени да обслужват и утвърждават волеизявленията на управляващите в разрез с обществения интерес и благо.

След сричане на тоталитарната държава у нас, което стана под тежестта на собствената ѝ непригодност за живот, пред обществото се поставиха за решаване проблеми, възстановяващи съдържанието на понятията, които обслужват цялото общество. Това с особена острота се постави в така наречения преход от тоталитарна форма на организация на обществото в демократична, на която точното определение е **управление на народа чрез народа**

и за народа. Тази форма на управление изключва всякакви привилегии и разделяне на обществото на класи и интереси, нещо широко използвано от тоталитарната власт.

Един от острите проблеми, поставен за решаване пред обществото, беше този за образованието. То трябваше да бъде извадено от едностранността, която му поставяше за изпълнение тоталитарната власт, и в него да бъде вложено ново съдържание, насочено в служба на цялото общество.

Проблемът с образованието в годините на следтоталитарна "пъзяща" демокрация у нас като стратегия в ползрението на управляващите беше периферийно. То беше пренебрегнато, за да се даде приоритет на други проблеми, свързани с всекидневието. Неразбирането на неговото значение във връзка с установяването на новите обществени порядки и динамиката на съвременното, засягащи почти всеки дом, неразбирането на неговата генерираща роля за моделиране на обществените отношения създаде предпоставки за неговото пренебрегване и доведе до днешното му състояние на безтегловност, обърканост и хаотичност. Експериментите в системата по цялата верига на обучението

през последните петнадесет години се отразиха отрицателно върху климата в учебните заведения, върху връзката учители-родители-общество, върху дисциплината и най-вече на нагласата на учещите да възприемат знания, обноси, усет към красотата и навици. Новаторствата в награварата за предлагане на идеи, учебни програми, структурни реформи, прилагане на чужд опит, нямащ нищо общо с традиционното българско образование, доказало във времето своята ефективност, са неща, върху които трябва да се обърне много сериозно внимание от страна на властите. Ако своевременно не се направи нов прочит на системата с цел не санирането и оздравяването ѝ, а за коренното ѝ преустройство не по чужд образец, а в духа на българската нароодообразователна психология, ще означава, че съзнателно я тласкаме към лабиринта на пътища и кръстопътища, от които излизането ще бъде мъчително трудно и потърпевши ще бъдат онези, които са надеждата ни за утрешния ден. Онези, които ще бъдат носители на обществените нагласи във времето на глобализма, с новото съдържание на понятието държава и новите изисквания на културните ценности. ■

За образованието в България

Проф. д.п.н. Виолета Борисова

Процесите на информационните технологии и интелектуалните взаимодействия очертават нови посоки в образователната стратегия. Принципната основа за преодоляване на проблемите в учебните заведения с активното участие на родителите е условие за осъзнаване от учениците на права и задължения при формиране на отговорно отношение към учебния процес.

Основните проблеми са свързани със:

- използване на традиционния опит на българското образование;
- организацията и управлението на образованието;
- действащия учебен план;
- определянето на учебното съдържание и разработването на учебната документация;
- използването на формите и методите на обучение;

- финансирането;
- осигуряване на кадровия потенциал.

За преодоляването им е необходимо:

1. *Целесъобразно намиране на баланса:*

- от ограничаване правата на учещия до гарантиране на неговата автономия в познавателното и творческо развитие;
- от унификация на автономията на училището до разширяване на самостоятелността и отговорността в образователното функциониране на системата;
- от откъсване на образованието от живота до рационална адаптация към европейските и световни образователни стандарти.

2. *Мотивирано овладяване на иновационните процеси в образованието:*

- езиково обогатяване и разширяване сферите на общуване чрез съвременните информационни технологии;
- ориентиране към образование, свързано с националната традиция;
- възприемане на европейската система на непрекъснатост в образователната подготовка.

3. *Приоритетно развитие на средното образование в базисна подготовка, избираема подготовка, подготовка по български език, чуждоезикова подготовка, компютърна подготовка, гражданска подготовка, здравна и физическа подготовка.*

Без да омаловажаваме някои постижения в образователната политика, споделяме убеждението, че е необходимо да се направи обективна оценка на държавните образователни изисквания и реформата да продължава с утвърждаване на българската традиция. ■

Чужденциът за насъ

Георги
Чаракчиев,
Германия

**България на нашите
предци въ очите
на Европа**

Годината е 1928. България празнува своя юбилей – 50 години от Освободителната руско-турска война и възстановяването на българската държава, и 1000 години България на Симеон Велики.

Един чужденец, германският генерален консул д-ръ Лудвиг Розелиус, отправя към българския народ своите поздравления и благопожелания. Прозвучават думи на уважение и респект, изречени от един европейски държавник. Думи, които показват, че Европа не винаги е гледала на България като на “задния двор на Европа”, а на българите като на фалшификатори на банкноти, трафиканти на дрога, крадени коли и секс-услуги. Удивление предизвиква описанието на д-ръ Розелиус на характера на българите, на техните добродетели и темперамент. Колко добре той ги е познавал. Учудващо точно е неговата преценка за необходимостта от изравнителен елемент в българския политически живот. Роля, изпълнявана тогава така мъдро и всеотдайно от Н. В. цар Борис III. И продължена днес от неговия син Н. В. цар Симеон II въ ролята си на министър-председател Симеон Сакскобургготски. Свидетели сме съ какво търпение той се стремеше да успокои страстите, колко стоически понасяше обидите, оплюванията от трибуната на българския парламент на озлобени, жадни за власт, невъзпитани български “политици”. Понасяше ги въ името на България.

Да му пожелаем от сърдце много здраве и дълъг живот. За благо на България. А на българския народ – много мъдрост и прозорливост на предстоящите избори, подобна на тази на д-ръ Розелиус. Ето и поздравителното писмо на д-ръ Лудвиг Розелиус (съ оригинален превод от 1928 г.):

“Българитѣ сж прусацитѣ на Балкана”, бѣ казаль нѣкога единѣ дипломатѣ. Спартански проститѣ нрави, като въ стара Прусия, правятѣ българското тѣло необикновено издръжливо, пълно съ естествена сила.

Любовь къмъ работата, прилежание и честность сж вродени негови качества.

Човѣкъ трѣбва да види градинитѣ, нивята, кжщитѣ и домашната индустрия въ България, ако иска да добие истинско понятие за съдържанието на този народъ.

Почвата на Балкана е вулканическа. Горещото слънце извиква въ кръвта на хората единѣ копнежъ, единѣ устремъ, които окриляватъ словото и действието. Хубавъ е такъвъ искрящъ се животъ и, воденъ добре, може да донесе велико бждеще на народа.

Царь Фердинандъ бѣ съумѣлъ да изравни съ своята ржка противоположноститѣ, да издигне потиснатитѣ и да потисне дръзкитѣ, имайки предъ очи винаги доброто на цѣлия народъ. Нещастниятъ край на войната го принуди да се откаже отъ изпълнение дѣлото на своя животъ. Неговиятъ синъ, царь Борисъ, пое воденето на българския народъ съ голѣмъ тактъ и съ необикновено за единѣ тѣй младъ човѣкъ разбиране. Неговата задача не е така благодарна, тя е твърде тежка. Но царь Борисъ е грижливо възпитанъ за нея отъ своя баща.

Когато единѣ день загатнаха на царь Фердинанда, че трѣбва да остави престолонаследника Борисъ да се порадва на своитѣ младини, той каза: “Азъ разбихъ младостта му, за да направя отъ него единѣ царь. България ще има нужда отъ царь.” И така е.

Има страни, чието сжществувание е въ зависимость отъ формитѣ на управлението. България е една такава страна. Липсва ли изправителниятъ елементъ, запаленитѣ глави на страната се урватъ единѣ срещу другъ, всѣки увѣренъ, че има право. При това състояние, то се знае, не е възможна никаква решителна обща акция.

Вжтрешнитѣ борби унищожаватъ всѣки напредъкъ, всѣко развитие.

Стопанското развитие на България зависи отъ нейното спокойствие. Да се запази то на всѣка цена – това трѣбва да бжде върховниятъ дългъ на всѣки български патриотъ.

За отношенията на България къмъ Германия не е нужно много да се говори. Приятелството между дветѣ страни днесъ е станало нѣщо, което се разбира отъ само себе си. То нѣма да пострада отъ това, че странитѣ при нужда застѣпватъ една спрямо друга своитѣ собствени интереси. Голѣмата срѣдневропейска линия е създадена, тя ще остане и навѣрно скоро ще образува една ось на стопанското обединение на европейскитѣ държави.”

Критично

*Радослав Нейчев,
Германия*

“Дето сила владее, там се закон люлее!” – казал го е героят от войните Борис Дрангов. Къде е сега силата в нашето Отечество и защо законите се люлеят? Отговорът е – народът не е достатъчно силен, защото е загубил навика си, създаден от Освобождението до 9.09.1944 година, да се самоуправлява. От друга страна престъпният свят е все още много силен. Резултатът е – законите се люлеят! А какво правят срещу това пагубно явление защителите на законите – прокурорите? Някои, като например г-н Дочев, се занимават с вулгарно хулиганство. Представителят на НАТО г-н Брус Джексън беше наречен от него “вонящо влечуго” и “ми-

Другарите прокурори

рилив мушморок”. Мен това не ме учудва. Аз не съм експерт, нито специалист, а най-малкото нямам намерение да бъда наречен “всезнайко”. Зная това, което се знае от много други – учили и не учили, че по времето на тоталитарния период тези, които следваха право, завършваха след като бяха наизустявали “правото” на Ленин и Сталин. Нека да си припомним и нещо друго, което също се знае от мнозина. А именно какво правеха прокурорите по времето на комунизма. Те служеха според съветското законодателство (писано и неписано у нас) на две власти. На комунистическите партийни комитети, филиали на Кремъл и на Държавна сигурност, другото лице на

КГБ. И съгласно техните заповеди, заедно с колегите си съдии, служители на същите институции, изпрацаха на затвор и смърт десетки хиляди българи. А що се отнася до масовото беззаконие, тряяло през целия период на комунистическия тоталитаризъм, прокурорите просто бяха слепи и глухи за законността. Животът, имотът и честта на българите не зависеше от съда, а от партийните комитети и Държавна сигурност. За половин век през тяхното управление законът се спазваше така както комунистическата партия нареждаше, съгласно ленинския принцип на класово-партийния държавен и обществен живот. През този период не че нямаше закони, имаше такива, но те не защитаваха трудещите се, правата на управляващите, за да могат безнаказано да вършат издевателства над обикновения човек, когото нямаше кой да защити. Правото в комунистическата държава беше една от привилегиите на партийната върхушка.

След падане на комунистическата власт се предполагаше, че България ще се превърне в истински правова държава. Това обаче не стана. Народът като суверен трябваше да контролира дейността на трите власти, което засега все още не е станало, защото номенклатурата на комунистическата власт не е отстъпила от позициите си и стои по върховете на трите власти. Учудва ме това явление, прокуратурата непрекъснато да дава под съд и да задържа видни политици, със заслужил авторитет, предимно за корупция и други финансови нарушения. Прочетох дори, че политиците се страхуват от нея и това ги кара да отлагат извършването на съдебната реформа. Кой обаче може да каже, че това не е морален терор върху лица, имащи сравнително големи заслуги към нацията, след като прокурорите не подлежат на никакъв контрол от върховния суверен – народа. Не можем ли да се усъмним в “светостта” на прокурорите, след

като знаем, какво са учили и как са действали цял половин век? Аз, обикновеният и незначителен човек, бих предложил:

1. Народното събрание да излъчи експертна комисия, която да провери образователния ценз на целия съдебен апарат. Правото на Ленин и Сталин не съвпада със стандартите на Европейското право и затова цялата съдебна система е в ръцете на неуки хора. Още по-лошо. Тези, които са се изучили по времето на комунизма, са получили извратени представи за право и справедливост с посредственото мислене на своите учители. За петнадесет години след промяната се създадоха достатъчно специалисти, които следва да заемат местата на маркс-ленинистите съдии, прокурори и следователи.

2. Министърът на вътрешните работи чрез Министерския съвет да внесе в народното събрание законопроект, да бъдат преразгледани делата, по които има присъди за политици, които са нямали комунистически начин на мислене.

3. Имащият уважението на огромна част от народа главен секретар на МВР г-н Бойко Борисов да бъде натоварен от законодателната власт да проучи, къде се крият причините на антинатовските прояви, така вредни за националните ни интереси.

4. Правосъдният министър да предложи да бъде подведен под отговорност за словесно хулиганство прокурорът Дочев. Борбата срещу хулиганството не трябва да се води само по стадионите, а и по кабинетите на съдебната власт.

5. Колкото се може по-бързо прокуратурата и ръководството на МВР да бъдат поставени под контрола на народното събрание.

С това мисля, че ще се направи услуга на българските граждани, да се възстанови вярата им в законността и справедливостта, и в нейните носители и изпълнители.

БНФ в действие

Активна дейност на Националния фронт в гр. Бъфало – САЩ

За голямата дейност, която развива клонът в гр. Бъфало, изключителни заслуги има зам.-председателят на БНФ, Инк. за Америка, г-н Миро Гергов. Неговият патриотизъм и всеотдайност към делото на Фронта е заразителен, мотивирац към активност отделните членове. На него се дължи издадена от кмета на гр. Бъфало, щата Ню Йорк прокламация, по случай 127 години от Освобождението на България от турско робство. Американците с български произход, живеещи в гр. Бъфало, на 3 март 2005 година отпразнуваха годишнината. Този голям за българите ден беше обявен от кмета Антони М. Мосиело за ден на България, който ще продължи да се чества всяка година.

В прокламацията той казва: “Призовавам всички граждани да отдадат чест на борците за свободата на България, в потвърждение на моя подпис слагам печата на гр. Бъфало на 3 март 2005 година. Антони М. Мосиело”.

С пламенно слово г-н Миро Гергов благодари на г-н Мосиело за добрите чувства, които засвидетелства към България и българите, живеещи в гр. Бъфало.

* * *

По случай 75-годишнината на г-н Миро Гергов му е посветено стихотворение от г-н Кирил Крумов, Враца.

В последните два куплета се казва:

*Помни, че си от род бунтовен,
живял във нашата земя
и твоят волен дух свободен
да носи вечна красота.*

*Бъди щастлив и дълголетен,
живей години – още сто –
и юбилея многолетен
посрещай с вдигнато чело.*

Редакцията на сп. “Борба” пожелава на г-н Гергов здраве и дълголетие. България ще върви напред и ще има успехи, защото има честни, предани и всеотдайни българи, които работят за нея.

Честит юбилей, Миро!

Асоциация “Български национален фронт” увеличава числения си състав

През април т.г. в Лом се проведе среща между граждани на града и региона с представители на Асоциацията и гости на БНФ, Инк. Присъстваха около 45 човека.

Координаторът на местната организация на Асоциацията г-н Г. Петров откри срещата и представи гостите. Г-н Ал. Дърводелски – председател на БНФ, Инк. САЩ, г-н Г. Спасов – зам.-председател на БНФ, Инк., проф. г.п.н. Виолета Борисова – представител на сп.”Борба”, орган на БНФ, Инк., доц. г-р Иван Йотов – председател на Асоциация “Български национален фронт”, г-н Евдоким Евдокимов – представител на БНФ в Германия, и г-н Борислав Тукванов – координатор на Асоциацията за регион Монтана.

Поводът на срещата беше изясняване позицията на Асоциацията за настоящите парламентарни избори. Недвусмислено и категорично беше изразена подкрепата на ораторите и присъстващите към НДСВ и НВ Цар Симеон II. В изказването си председателят на Асоциацията доц. Йотов изтъкна положителното развитие на страната ни през периода на четиригодишното управление на НДСВ, както и перспективите, които се очертават след приемането ни в Европейския съюз.

Дипл. инж. Ал. Дърводелски засегна натрупаните негативи от близкото комунистическо минало и пътя за тяхното преодоляване. Проф. Борисова обрисова насоките, в които ще се движи занаятът на Българския национален фронт, списание “Борба”. Г-н Евдокимов поздравил събранието от членовете на организацията в Германия. Г-н Тукванов се спря на неизползваните възможности в Лом за разширяване дейността на Асоциацията, като сподели своя опит.

От гражданите се изказа г-н Рангел Кочов, председател на ромите в гр. Лом. Той представи списък от 93 души, записали се за членове на новоучредената структура към Асоциация БНФ.

Събранието премина в гружеска атмосфера и разбиране на задачите, които ни предстоят в предизборния период.

НДСВ – Пловдив

Концерт по случай 126 години Търновска конституция

Изпълнители: Певческо гружество “Ангел Букорешлиев”

Възпитаници на Владимир Тодоров

Възпитаници на Средно музикално училище “Добрин Петков”

Концертът беше изнесен на 15 април 2005 г. от 18,30 часа в зала

“Тримонциум” на Международния панаир – Пловдив.

Съорганизатори:

Движение “6-и април”,

Клуб “Български национален фронт”, Клуб на репресираните,

Клуб “Четвъртък”

До министър-председателя
на Република България
г-н Симеон Сакскобургготски
София

Уважаеми г-н Премиер,

На 6 април 2005 г. членове на Движение "Шести април", Българският национален фронт, Инк. – клон България, и Съюзът на репресираниите се събрахме в Пловдив, за да отбележим

четвъртата годишнина от произнасянето на Вашето обръщение към българския народ, чрез което изразихте Вашето решение да изпълните своя исторически дълг към България, ако на парламентарните избори през 2001 г. получите неговата подкрепа. Тогава Вие получихте всенародна подкрепа. Ние заставахме зад Вашата високоблагородна кауза и вече четири години неотклонно я отстояваме. Защото основната цел в нашия устав е: "Цялостна и безрезервна подкрепа на Н. В. Симеон Втори в отговорната му мисия за управлението и развитието на България като демократична и правова държава."

Сега ние си поставяме като най-важна задача да работим неуморно сред нашите сънародници и симпатизанти в страната и чужбина за активно участие в предстоящите парламентарни избори, с крайна цел победа на НДСВ и

България да влезе в Европейския съюз на 1 януари 2007 г. с министър-председател Симеон Сакскобургготски.

Желаем Ви много здраве, сили и успехи в изпълнение на отговорната Ви мисия в името на България.

Ние сме с Вас!

6 април 2005 г., Пловдив

Движение "Шести април", председател Жеко Жеков
За АБНФ – зам.-председател Емил Атанасов

Епиграми

Демокрация

*Потомците на главорези
са нейните стратегии.*

Демократична конституция

*По терка на Вишински е скроена –
управата остана си червена.*

Червените агитатори

*Доверете ни се пак,
после – гръб да ви е як!*

Червеният дявол

*Напусна страни европейски
и вместо в гори Тиллейски,
загнезди се твърдо у нас –
червен или син – все е на власт.*

Освиенцим, Бухенвалд

*Там костите стоят открити –
зловеци пирамиди,
у нас – навсякъде зарити,
та никой да не види.*

Надежда Любенова

Нови книги

Книгите се гоставят направо от автора с 20% отстъпка от цената.

Д-р Иван Ил. Гаджев,
бул. "Гоце Делев" 2,
гр. Гоце Делчев 2900,
тел. (0751) 600 10
България
Dr. Ivan I. Gadjev,
25043 Lyncastle Lane
Farmington Hills,
Mich. 48336-1566,
tel. 00-1-248-478-3476
USA

Скръбни весту

На 7 февруари 2005 г. в Торонто – Канада, почина нашият добър приятел, политически емигрант, член на Българския национален фронт

г-н Васил Неделчев
род. в Попово на 25 юли 1919 г.

Едва 19-годишен той заминава за Германия, където завършва инженерното си образование. След като България бива окупирана от съветските войски, той не се завръща в Родината.

В Австрия създава семейство и през 1949 г. емигрира в Канада. Тук семейството се разраства с много внуци и правнуци. Най-ценните неща за Васил бяха неговата фамилия, православната ни църква и Родината, от която бе прокуден.

Изказваме искрени съболезнования на съпругата му Алиозия и многобройната му фамилия.

вее във Варна, където завършва гимназия, а по-късно Военноморското училище. Като капитан на кораб заминава за Италия в 1961 г. Оттам емигрира в САЩ. През 1969 г. се включва в редовете на БНФ, Инк. и повече от 30 години работи активно за него.

Бог да го прости и вечна му памет.

Миро Гергов, председател на клона на БДФ в Бъфало – САЩ

На 23 февруари 2005 г. внезапно почина нашият незабравим приятел, член на АБНФ

Младен Петков Шоков,
род. на 3 февруари 1955 г.
в с. Метковец, ок. Ломска,
обл. Монтана

Неговата борба за правата на човека, за достоен живот, за обективна информация бяха неговата съвест и всекидневие.

Той не се страхуваше да посочва грабителите на народното богатство, довели народа до невиджана мизерия и глад.

Отиде си от нас един добър приятел, безкомпромисен борец срещу комунизма.

Вечна да бъде светлата му памет.

АБНФ – с. Метковец, Николай Колев

БНФ

На 20 януари 2005 г. гр. Лоствегаст, щата Невада, при мистериозен случай почина членът на БНФ, Инк.

Капитан Киро Киров
род. юни 1943 г. в Добрич

След освобождението на Добруджа от Румънско владичество се преселва да жи-

Възкресение

На д-ръ Иванъ Дочевъ

Нощъ безжалостна, свирепа,
хищно връхлетя надъ тебъ
и остана безъ подкрепа
като въ обгоряла степь.

Спомняше си края роденъ,
птици какъ надъ тебъ кржжатъ,
какъ се движеше свободенъ –
съ окованъ въ идеи пжтъ.

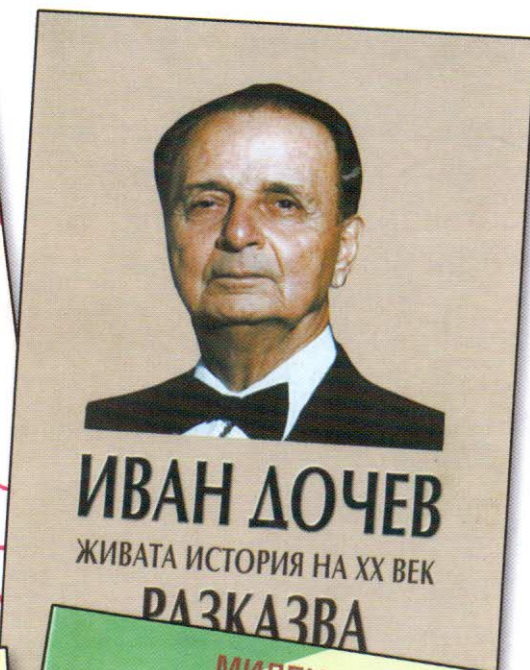
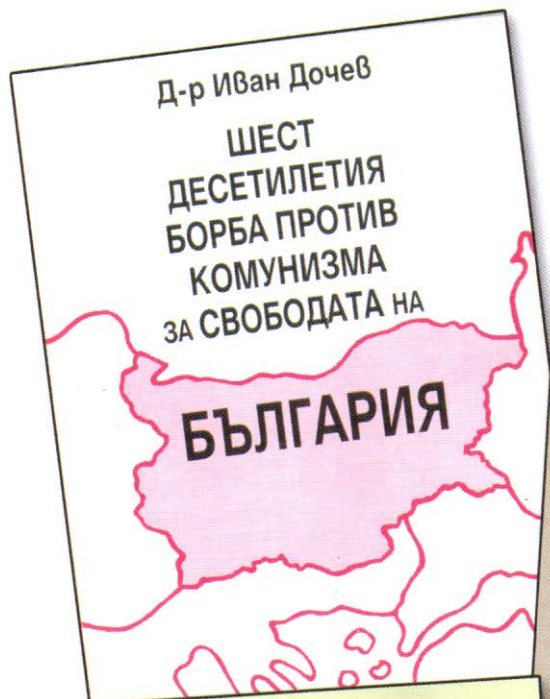
Гордостъта сега не стига,
въ тебъ, въ сърдцето ти е тя,
съ устрема на чучулига
ти обветренъ долетя.

И дочака Възкресение
на мечтитѣ у дома,
че за тебе е спасение
само Родната земя.

Виолета Борисова

БОРБА
ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

Възполитиката
та поправителен
ленъ изпитъ
нѣма

**Вѣра
Сила
Сувверенитетъ**